

CICHUCHNO (8) *av*

o jasne.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. cichuchny.

Dem. i intens. od „cicho” (8) :

1. *Niegłośno, bezgłośnie (1) :* Ták piękność wyflawiały fłodziuchnými słowy: A ia/ bym wżytko słyszal/ nákládałem głowy. Cichuchno było zátym *PudłFr* 68.

2. *Bez rozgłosu, spokojnie (2) :* á wiernemu chocia nic nie słysz od cyebie/ ále ćichuchno podař mu rękę swoię z miłofierdzyem swoim *RejPos* 227; Inni niech ięzykiem sieką/ lub rękómá/ Ia łobie śiędę ćichuchno domá *RybGęśli* B3v.

3. *Pokornie, skromnie, potulnie (2) :* *BielSat* H2; Wdzięcność zá nią ćichuchno tuř łye wżędy wlece. *PudłFr* 70.

4. *Tajemnie, skrycie, po kryjomu, zdradliwie (3) :* thedy łie go nawięcey łtrzedz potrzebá: á nie ináčzey iáko onego robaká iádowitego niedźwiadká/ czo pirwey ćichuchno przeliže/ á pothym bárzo łzkodliwie vkąši. *RejZwierc* 49v; A potym Anyoł ćichuchno przydybawłzy do onego człowieká łwiętego/ pchnął go nogá že z oney łrogiey łkáły łpadł nádoł *RejZwierc* 175; *MycPrz* I B2v.

Synonimy: 2. pokorniuchno, spokojniuchno.

Cf CICHUCZEŃKO, CICHUCZKO, CICHUSIEŃKO

MM